

(rapporteur) en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 24 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Door niet de voorwaarden vast te stellen waaronder aan de betrokken werknemers speciale, met het betrokken werk verband houdende correctiemiddelen moeten worden verstrekt, heeft de Italiaanse Republiek niet voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 9, lid 3, van richtlijn 90/270/EEG van de Raad van 29 mei 1990 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot het werken met beeldschermapparatuur (vijfde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG).*

2) *De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 79 van 10.3.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 7 november 2002

in de gevoegde zaken C-24/01 P en C-25/01 P: Glencore Grain Ltd en Compagnie Continentale (France) SA (¹)

(„Hogere voorziening — Noodbijstand van Gemeenschap aan staten van voormalige Sovjet-Unie — Aanbesteding — Vrije mededinging — Horen van getuigen”)

(2002/C 323/23)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-24/01 P en C-25/01 P, Glencore Grain Ltd, voorheen Richco Commodities Ltd, gevestigd te Hamilton (Bermudes) (advocaten: P. Bos en J. van Zuuren), Compagnie Continentale (France) SA, gevestigd te Labège (Frankrijk) (advocaten: P. Bos en P. Chabrier), betreffende twee hogere voorzieningen tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 8 november 2000, Dreyfus e.a./Commissie (T-485/93, T-491/93, T-494/93 en T-61/98, Jurispr. blz. II-3659), strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partijen bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M.-J. Jonczy en T. van Rijn), Louis Dreyfus & Cie SA, gevestigd te Parijs (Frankrijk), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet (rapporteur), kamerpresident,

C. W. A. Timmermans, A. La Pergola, P. Jann en S. von Bahr, rechters, advocaat-generaal: P. Léger, griffier: R. Grass, op 7 november 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) *Wijst de hogere voorzieningen af.*

2) *Verwijst Glencore Grain Ltd in de kosten in zaak C-24/01 P en Compagnie Continentale (France) SA in de kosten in zaak C-25/01 P.*

(¹) PB C 108 van 7.4.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 24 oktober 2002

in zaak C-81/01 (verzoek van de Cour de cassation om een prejudiciële beslissing): Borie Manoux SARL tegen Directeur de l'Institut national de la propriété industrielle (INPI) (¹)

(„Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Wijn — Omschrijving en aanbiedingsvorm van wijnen — In bepaalde gebieden voortgebrachte kwaliteitswijnen („vqprd”) — Aanduiding merk op etikettering — Beperkingen — Artikelen 11 en 40 van verordening nr. 2392/89”)

(2002/C 323/24)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-81/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Cour de cassation (Frankrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Borie Manoux SARL en Directeur de l'Institut national de la propriété industrielle (INPI), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 40 van verordening (EEG) nr. 2392/89 van de Raad van 24 juli 1989 tot vaststelling van de algemene voorschriften voor de omschrijving en de aanbiedingsvorm van wijn en druivemost (PB L 232, blz. 13), zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 3897/91 van de Raad van 16 december 1991 (PB L 368, blz. 5), heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, kamerpresident, V. Skouris en N. Colneric (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 24 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 40 van verordening (EEG) nr. 2392/89 van de Raad van 24 juli 1989 tot vaststelling van de algemene voorschriften voor de omschrijving en de aanbiedingsvorm van wijn en druivemost, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 3897/91 van de Raad van 16 december 1991, moet aldus worden uitgelegd, dat het zich niet verzet tegen het gebruik van een merk dat een geografische vermelding omvat en voor de verkoop van wijn bedoeld is, dat ten onrechte de indruk zou kunnen doen ontstaan dat deze geografische vermelding beschermd is, behalve wanneer er een reëel gevaar bestaat dat het gebruik van een dergelijk merk de betrokken consumenten misleidt en bijgevolg hun koopgedrag beïnvloedt. Het staat aan de nationale rechter te beoordelen of dit het geval is.

(¹) PB C 108 van 7.4.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 24 oktober 2002

in zaak C-82/01 P: *Aéroports de Paris tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen* (¹)

(„Hogere voorziening — Mededinging — Luchtvervoer — Luchthavenbeheer — Misbruik van machtspositie — Discriminerende vergoedingen”)

(2002/C 323/25)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-82/01 P, *Aéroports de Paris* (advocaat: H. Calvet), betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Derde kamer) van 12 december 2000, *Aéroports de Paris/Commissie* (T-128/98, Jurispr. blz. II-3929), en strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partijen bij de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: L. Pignataro, bijgestaan door B. Geneste) en *Alpha Flight Services SAS* (advocaten: L. Marville en A. Denants), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, waarnemend president van de Zesde kamer, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters, advocaat-generaal: J. Mischo, griffier: R. Grass, op 24 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Wijst de hogere voorziening af.
- 2) Verwijst *Aéroports de Paris* in de kosten.

(¹) PB C 118 van 21.4.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 24 oktober 2002

in zaak C-99/01 (verzoek van het *Verwaltungsgerichtshof* om een prejudiciële beslissing): *Gottfried Linhart en Hans Biffl* (¹)

(„Harmonisatie van wetgevingen — Artikelen 30 en 36 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 28 EG en 30 EG) — Richtlijn 76/768/EEG betreffende cosmetische producten — Richtlijn 84/450/EEG betreffende misleidende reclame — Nationale wettelijke regeling houdende beperkingen op gebied van reclame”)

(2002/C 323/26)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-99/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het *Verwaltungsgerichtshof* (Oostenrijk), in de aldaar dienende strafzaken tegen *Gottfried Linhart* en *Hans Biffl*, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 30 en 36 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikelen 28 EG en 30 EG) alsmede van richtlijn 76/768/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake cosmetische producten (PB L 262, blz. 169), zoals gewijzigd bij richtlijn 93/35/EEG van de Raad van 14 juni 1993 (PB L 151, blz. 32), en richtlijn 84/450/EEG van de Raad van 10 september 1984 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake misleidende reclame (PB L 250, blz. 17), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 24 oktober 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 6, lid 3, van richtlijn 76/768/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake cosmetische producten, zoals gewijzigd bij richtlijn 93/35/EEG van de Raad van 14 juni 1993, verzet zich tegen de regeling van een lidstaat op grond waarvan het bij het in het verkeer brengen van cosmetische producten verboden is naar medische rapporten te verwijzen — met name door het gebruik van de vermelding „dermatologisch getest” — indien die verwijzing geen gegevens over het voorwerp en de conclusie van die rapporten bevat.